

Olimpijski magazin

Decembar, 2025.

Tekvondo
reprezentativka
Andrea Berišaj
najuspješnija
sportistkinja u
2025. u izboru
Crnogorskog
olimpijskog
komiteta

Biser Crne Gore

DUŠAN SIMONOVIĆ, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta

U središtu svih naših odluka bili su sportisti

Kada se osvrnemo na godinu koja je za nama, 2025. ostaće upamćena kao godina u kojoj je Crnogorski olimpijski komitet svjesno birao odgovornost ispred brzih poruka i sistem ispred improvizacije. Bila je to godina u kojoj nismo jurili kratkoročne efekte, već smo gradili temelje za dugoročno snažniji, bezbjedniji i pravedniji sportski sistem. Nakon velikog olimpijskog ciklusa, svaka nacionalna olimpijska organizacija suočava se sa istim pitanjem: da li se vraćamo starim obrascima ili koristimo iskustvo da unaprijedimo način na koji sport funkcioniše. Crnogorski olimpijski komitet je u 2025. godini jasno izabrao ovaj drugi put. Fokuserali smo se na konsolidaciju, evaluaciju i pripremu reformi koje sportistima donose više sigurnosti, više podrške i jasnije razvojne puteve.

U središtu svih naših odluka bili su sportisti. Ne samo kao nosioci rezultata, već kao ljudi čije zdravlje, dostojanstvo, obrazovanje i budućnost moraju biti zaštićeni u svakoj fazi sportske karijere. Upravo zato, 2025. godina obilježena je jačanjem sistema zaštite sportista, razvojem programa mentalnog zdravlja, afirmacijom rodne ravnopravnosti i snažnijim povezivanjem sporta sa obrazovanjem i naukom. Istovremeno, Crnogorski olimpijski komitet je nastavio da gradi svoju međunarodnu poziciju kao pouzdan i kredibilan partner. Aktivno učešće u radu međunarodnih organizacija, projekti finansirani iz evropskih fondova, kao i doprinos razvoju politika u oblastima integriteta, zaštite sportista i održivosti, potvrdili su da Crna Gora ima glas i odgovornost u savremenom olimpijskom pokretu.

Godina 2025. bila je i godina otvorenog dijaloga sa sportskim savezima, institucijama i partnerima. Svjesni smo da se nijedna reforma ne može sprovesti bez saradnje, povjerenja i jasne podjele odgovornosti. Upravo zato, veliki dio našeg rada bio je usmjeren na jačanje upravljačkih kapaciteta, standardizaciju procedura i stvaranje okvira u kojem se odluke donose transparentno, zasnovano na dokazima i u interesu sportista. Sve ove aktivnosti nijesu bile same sebi cilj. One su bile priprema za naredni period. U 2025. godini završili smo jedan ciklus, ali smo istovremeno otvorili novi. Strategija razvoja sporta Crnogorskog olimpijskog komiteta za period 2026/2030. godine predstavljaće jasan iskorak ka modernom sportskom sistemu, u kojem je svaki program, svaki stub i svaka mjera usklađena sa stvarnim potrebama ljudi koji sport žive svakog dana. Pred nama su veliki izazovi, ali i realne prilike. Olimpijske igre u Los Angelesu 2028. godine nijesu samo sportski cilj, već test zrelosti sistema. One traže bolje planiranje, snažniju naučno-medicinsku podršku, sigurnije okruženje i sportiste koji znaju da iza sebe imaju instituciju na koju mogu da se oslone. Takmičarsku godinu započinjemo nastupom na Zimskim olimpijskim igrama - Milano Cortina 2026, na kojima će crnogorski olimpijski tim učestvovati po peti put. Krajem avgusta i početkom septembra očekuju nas Mediteranske igre u Italiji, dok će dva mjeseca kasnije uslijediti i učešće na Olimpijskim igrama mladih u Senegal.

Crnogorski olimpijski komitet ulazi u naredni period svjestan svoje odgovornosti. Kao dom crnogorskih sportista i kao institucija od posebnog društvenog značaja, ostajemo posvećeni vrijednostima olimpizma, integritetu, jednakim šansama i održivom razvoju. Vjerujemo da se samo na tim temeljima može graditi sport koji donosi rezultate, ali i sport koji ostavlja nasljeđe. Zahvaljujem sportistima i sportistkinjama, trenerima, savezima, partnerima i institucijama koji su tokom 2025. godine pokazali povjerenje i spremnost da zajedno gradimo sistem koji gleda unaprijed. Pred nama je novo poglavlje. U njega ulazimo odgovorno, promišljeno i sa jasnom vizijom budućnosti crnogorskog sporta. Na kraju, dozvolite mi da vam u ime Crnogorskog olimpijskog komiteta, uputim iskrene čestitke povodom predstojećih praznika, uz želju da ih provedete u zdravlju, miru i zajedništvu. Neka nova godina donese snagu za nove izazove, povjerenje u zajednički rad i dodatnu energiju da zajedno gradimo sport koji počiva na vrijednostima, odgovornosti i međusobnom poštovanju.

Našoj tekvondistkinji na svečanosti u Vili Gorica uručena nagrada Crnogorskog olimpijskog komiteta za najbolju sportistkinju u 2025. godini

Andrea Berišaj je crnogorsko zlato

Svečana ceremonija dodjele priznanja najboljim i najuspješnijim sportistima i nacionalnim selekcijama Crne Gore za 2025. godinu, u organizaciji Crnogorskog olimpijskog komiteta, održana je u Vili Gorica. Crnogorski olimpijski komitet okupio je sportiste, predstavnike sportskih saveza, institucija i olimpijske porodice, ali i brojne istaknute državne zvaničnike i predstavnike diplomatskog kora kako bi se osvrnuo na godinu u kojoj su ostvareni zapaženi međunarodni rezultati i potvrđen kontinuitet vrhunskog sporta. Na osnovu odluke Upravnog odbora Crnogorskog olimpijskog komiteta, u konkurenciji od 15 kandidata i kandidatkinja, priznanje za najbolju sportistkinju Crne Gore dodijeljeno je tekvondistkinji Andrei Berišaj. Istovremeno, Upravni odbor COK-a potvrdio je i odluku Komisije za izbor najboljih mladih sportista i nacionalnih selekcija, koja je proglasila dobitnike u ostalim kategorijama.

SANJA OIULA

Crnogorski olimpijski komitet 17. put je izabrao najbolje, a laskavo priznanje dobijali su takmičari iz džudoa, rukometa, vaterpola, karatea, boksa, atletike i jedrenja. U ovoj godini trofejna paleta proširila se za još jednu boju, još jednu olimpijsku disciplinu. Za tekvondo u slobodnom prevodu put ili vještina šake i stopala. A put koji je prešla ovogodišnja laureatkinja - Andrea Berišaj

Crnogorski olimpijski komitet podsjetio je da su svi laureati izabrani u skladu sa jasno definisanim kriterijumima i pravilnikom, uz vrednovanje isključivo rezultata ostvarenih na zvaničnim međunarodnim takmičenjima, sa posebnim akcentom na olimpijske sportove

istovremeno je put srca, discipline i posvećenosti. Berišaj je počela je da trenira ovaj sport prije 13 godina, a privukli su je dinamika, raznovrsnost napadačkih tehnika, sama atraktivnost borbi. I za nju tekvondo nije samo sport, već i život. Snagu tog opredjeljenja krunisala je ove godine na velikoj sceni - osvajanjem bronzane medalje na Evropskom prvenstvu, koje doživljava kao usputnu stanicu. Ona sanja nastup na OI, a poslije svega prikazanog Los Anđeles nije daleko. U ovom sportu, kojeg nazivaju

šahom u pokretu, mlada takmičarka blista. Puna je optimizma, vidjelo se to i kada se obratila javnosti nakon što je nagradu dobila od Dušana Simonovića, predsjednika Crnogorskog olimpijskog komiteta.

PORODICA JESVE

- Čast je i privilegija što sam ovdje i što sam primila nagradu koja ima posebno značenje jer dolazi od krovne institucije našeg sporta, Crnogorskog olimpijskog komiteta. Nagrada ne predstavlja samo potvrdu postignutih rezultata već i dokaz mojih uvjerenja da se

napornim radom, disciplinom i vjerom u sebe mogu ispuniti svi zacrtani ciljevi. Zato se zahvaljujem Crnogorskom olimpijskom komitetu i svima onima koji su prepoznali moj trud - kazala je najbolja u 2025. Priznanje doživljava kao veliku odgovornost i snažan podstrek da nastavim još jače, hrabrije i odlučnije. - Najveću zahvalnost za ono što sam danas dugujem svojoj porodici koja je uvijek bila uz mene i moj vjetar u leđa kada je najteže. Posebno moja sestra Anđela, moj idol, inspiracija i najveći šampion kojeg znam.

Veliku zahvalnost dugujem Savezu za ukazano povjerenje i trenerima koji me uče da buem jaka ne samo na borilištu. Hvala i mojim klupskim kolegama jer bez njih medalja ne bi imala pravu vrijednost. Tekvondo je sport koji vas uči da pad nije kraj već početak novog ustajanja i puta ka vrhu – poručila je šampionka. - Nositi grb svoje države je najveća odgovornost, ali ujedno i najveća čast i ponos za svakog

sportistu. Svaki izlazak na borilište doživljam kao priliku da na dostojan način predstavljam svoju zemlju, klub, moje mjesto, porodicu i sve one koji vjeruju u mene. Zato čestitam ovogodišnjim dobitnicima na zasluženim priznanjima sa željom da i ubuduće ostvarujemo još vrijednije rezultate za ponos Crne Gore. Poručila bih svim mladim sportistima da uvijek vjeruju u sebe i nikad ne prestaju

sanjati velike snove jer se snovi ostvaraju onima koji nikad ne odustaju - kazala je Berišaj.

SNAŽNI KORACI NAŠE MLADOSTI

Rukometašica Martina Knežević, najbolja je mlada sportistkinja Crne Gore. Članica Budućnosti je ljetos na Evropskom prvenstvu za kadetkinje u Podgorici sa drugaricama proslavila osvajanje bronзаног odličja. Proglašena je za

najbolju rukometašicu šampionata. Na podijumu mladoj rukometašici društvo su pravili najbolji mladi sportisti - vaterpolista Strahinja Gojković i bokser Matija Roganović. Gojković je krajem avgusta isplivao do statusa najboljeg vaterpoliste Evropskog juniorskog prvenstva, na kojem su naše „ajkule“ zagrizle zlatne medalje, a Roganović se vratio sa zlatnim odličjem iz njemačkog Kinbauma.

U ekipnoj konkurenciji ženska rukometna i muška vaterpolo reprezentacija bili su bez premca. „Ajkule“ su sa devetoricom igrača do 26 godina, ljetos zauzele šesto mjesto na Svjetskom prvenstvu, a „lavičice“ su prošle godine bile osme na EP, a prije manje od mjesec i na Svjetsko prvenstvo završile su na istoj poziciji. Ženska rukometna reprezentacija po 14. put najbolji je ženski nacionalni tim.

ZAHTJEVAN ZADATAK

- Upravni odbor je ove godine imao izuzetno zahtjevan zadatak da, u konkurenciji 15 vrhunskih sportista i sportistkinja, donese odluku o sportisti godine. Među kandidatima su bili tekvondoistkinja Andrea Berišaj, osvajačica medalja na svjetskom prvenstvu u mladjoj i evropskom prvenstvu u seniorskoj konkurenciji, atletičarka Marija Vuković, finalistkinja svjetskog i evropskog

prvenstva, jedriličar Milivoj Dukić, naš višestruki olimpijac, rukometašica Tatjana Brnović, sa plasmanom na Svjetskom prvenstvu i individualnim evropskim priznanjem, kao i vaterpolista Miroslav Perković, osvajač srebrne medalje u Ligi šampiona i učesnik Svjetskog prvenstva. Ovdje želim da istaknem izuzetne rezultate sportista iz neolimpijskih sportova, među kojima su svjetske i evropske medalje

Lidije Caković u džiju-džici, Lidija Vukić u podvodnom ribolovu, Gracije Stijepčevića u bućanju, Nemanje Čadenovića u kik-boksu i Nemanje Mikulića u karateu. Ovogodišnju pažnju zavrijedili su uspjesi, plasmani i međunarodni rangovi Saške Đurović u odbojci, Tee Nikčević u tenisu, Nine Dragović u gimnastici, Enaha Dešića u ragbiju i Nikole Gardaševića u džudou, koji zajedno potvrđuju kvalitet

crnogorskog sporta. Prilikom odlučivanja, Upravni odbor je cijenio ukupan kvalitet ostvarenog rezultata, uključujući rang takmičenja, plasman, konkurenciju i značaj rezultata u međunarodnom kontekstu, sagledavajući cjelokupan sportski učinak i kontinuitet rezultata, u skladu sa važećim Pravilnikom o izboru najboljih sportista i nacionalnih selekcija Crne Gore - kazao je Simonović.

Rezultati koje postižu sportisti obavezuju da ostanemo čvrsti u opredjeljenju da sportisti i sportistkinje uvijek budu u centru našeg djelovanja - napomenuo je predsjednik COK-a.

- Naša je odgovornost da uspjehe ne posmatramo samo kao povod za slavlje, već kao obavezu da gradimo snažniji, pravedniji i održiviji sportski sistem, u kojem će svaki talenat imati priliku da ostvari svoj puni potencijal i dostojno predstavlja Crnu Goru na međunarodnoj sportskoj sceni. To podrazumijeva sistemsku podršku, jasne kriterijume, ulaganje u znanje, zdravlje i sigurnost sportista, kao i brigu o njihovom razvoju tokom i nakon sportske karijere. Upravo zbog ovakvih rezultata, dodatno smo obavezani da gradimo sistem koji sportistima pruža sigurnost i kontinuitet. U tom kontekstu, posebno želim da istaknem značaj uspostavljanja Fonda za razvoj sporta, koji vidimo kao ključni instrument za dugoročno i održivo finansiranje sporta u Crnoj Gori. Fond treba da obezbijedi predvidiv, pravedan i transparentan okvir finansiranja, kako za vrhunski, tako i za razvojni sport, omogućavajući sportistima i sportskim organizacijama stabilne uslove za rad i planiranje. Vlada Crne Gore, na čelu sa Ministarstvom sporta i mladih i Ministarstva finansija prepoznaje važnost ovog pitanja i vjerujemo da će pronaći pravedan i održiv model funkcionisanja Fonda i finansiranja sporta. Ovo nije

Hrabrim momcima ne manjka samopouzdanja

- Biti izabran za najboljeg mladog sportistu Crne Gore je čast i prije svega zadovoljstvo. Ujedno je motiv da nastavim da radim, treniram i sa svojom ekipom i saigračima ostvarujem uspjehe u narednom periodu - poručio je vaterpolista Strahinja Gojković.

Već je debitovao za A tim.

- Selektor Dejan Savić

ljetos me gurnuo u vatru i bio sam najmlađi član.

Učestvovao sam na SP u

Singapuru.

Gojković vjeruje u ekipu i

sa mnogo samopouzdanja

gleda na naredni period.

Poput mladog boksera

Roganovića - juniorskog

prvaka Evrope.

- Očekivao sam medalju,

vjerovao sam u sebe što

sam i dokazao. Na putu do medalje veliki uticaj imala je moja porodica, drugovi

i treneri. Svi su bili vjetar u leđa kada je bilo najteže. Roganović vidi Ol.

- Vjerujem da ću učestvovati na Olimpijskim igrama. Znam moj kvalitet.

pitanje jedne godine ili jednog olimpijskog ciklusa, već strateška investicija u budućnost crnogorskog sporta i u generacije koje dolaze - kazao je predsjednik COK-a

Jednako važno je i unaprjeđenje normativnog okvira.

- Uvjereni smo da će novi Zakon o sportu pratiti stvarne potrebe sportskog sistema, savremene međunarodne

standarde i principe dobre uprave. Crnogorski olimpijski komitet će i dalje biti aktivan partner institucijama države u tom procesu, sa jasnim ciljem da sport u Crnoj Gori dobije

GRBIĆ: Rezultat emocija kada predstavljamo Crnu Goru

Nagrada je za ponos i potvrda rada i zalaganja - kazala je Iana Grbić u ime ženske rukometne reprezentacije Crne Gore.

- Prije svega i ovo je rezultat naših emocija kada predstavljamo Crnu Goru. Najljepši momenti rukometa i generalno sporta u Crnoj Gori vezani su upravo za „lavice“ koje su do sada jedine osvojile olimpijsko odličje 2012. u Londonu, uz zlatnu i bronzanu evropsku medalju. - Rado se sjećamo ovog vremena. Iskreno se nadam da ćemo ponovo obradovati naš narod - kazala je Grbić.

stabilan, funkcionalan i pravedan pravni okvir. Početkom naredne godine, Crnogorski olimpijski komitet usvojiće i novu Strategiju razvoja za period od 2026 do 2030.godine,

dokument koji će jasno definisati prioritete za period koji je pred nama. U fokusu te strategije biće vrhunski sport, ali i sport uopšte, zdravlje sportista, zaštita integriteta sporta,

razvoj mladih, ravnopravnost i snažnija međunarodna saradnja. To će biti strategija koja, kao ni prethodna, ne ostaje na papiru, već se mjeri konkretnim rezultatima i stvar-

nim promjenama na terenu - poručio je Simonović.

ULOGA DRŽAVE

Ovogodišnja dodjela priznanja bila je i prilika da se ukaže

KNEŽEVIĆ: Nagrada je znak da sam krenula pravim putem

Za uspjeh je potrebno sve, a najviše porodica koju crnogorska mladost veliča. I to punim pravom. Martina Knežević je zahvalna porodici.

- Čast je biti ovdje i primiti nagradu za najbolju mladu sportistkinju Crne Gore. Nagrada je podstrek i znak da sam krenula dobrim putem - istakla je Knežević i napomenula koliko joj je značilo to što je bila i na širem spisku seniorskog tima za SP.

- Ta energija je neopisiva. Sve djevojke su jako fokusirane i spremne da vode i dovedu Crnu Goru do najboljih rezultata. Put je težak, zna to mlada

rukometašica, ali je spremna da hrabro korača. - Mislim da sam u dobrom smjeru. Ovim putem želim da pozdravim moju majku.

Nagrada je jednim dijelom porodični uspjeh. Želim da pozdravim moju ekipu, trenere, prijatelje koji imaju značajan dio u uspjehu.

na važnost uloge države u stvaranju stabilnog sportskog okvira. Ministar sporta i mladih Dragoslav Šćekić poručio je da je unapređenje uslova za sportiste jedan od prioriteta resora kojim rukovodi:

- Ministarstvo sporta i mladih predano radi na unapređenju uslova za naše bezbrižnije sportsko i ljudsko napredovanje. Država je izuzetno posvećena našoj mladosti, vašem napretku, vašim sportskim zanimanjima i rezultatima, pa vam i danas odavde mogu poručiti da ćemo maksimalnim zalaganjem stvarati uslove, a vas pozivam da svojim zalaganjem te uslove opravdate i u budućnosti na još impresivniji način reprezentujete sebe, matični klub i državu.

Predsjednik Jakov Milatović u svom govoru obratio se crnogorskim sportistkinjama i sportistima naglašavajući da „događaji poput ovog su više od obične ceremonije, oni su izraz zahvalnosti i poštovanja prema onima koji su u 2025. godini postigli najveće uspjehe. Istovremeno, oni su snažna poruka mladima da je sport škola života, temelj zdravog odrastanja i prostor u kojem se stiču radna etika, odgovornost i timski duh“. Simonović je na kraju svečane ceremonije istakao da „danas slavimo najbolje, ali istovremeno šaljemo poruku svima koji dolaze“.

- Poruku da se trud prepoznaje, da se rezultati vrednuju i da Crna Gora stoji uz svoje sportiste. Bez obzira na to da li dolaze iz olimpijskih ili neolimpijskih sportova, iz velikih ili manjih sredina, iz individualnih ili timskih sportova - svaki uspjeh koji nosi crnogorski grb zaslužuje poštovanje. Na kraju, želim da u ime Crnogorskog olimpijskog komiteta čestitam svim dobitnicima priznanja, ali i svim sportistima i sportistkinjama koji su ove godine nosili boje Crne Gore sa ponosom. Vaši rezultati su naša zajednička vrijednost i najbolja potvrda da crnogorski sport ima bu-

TEŠANOVIĆ: Imamo potencijal za olimpijski ciklus

Kapiten „ajkula“ Petar Tešanović istakao je da njegovu ekipu motivišu priznanja.

- Kao i uvijek daćemo sve od sebe u bazenu, a uskoro nas čeka nastup na EP. Grupa je izuzetno teška, a promijenio se i sistem takmičenja. Nemamo prava na grešku. Razmišljamo od protivnika do protivnika. Važno je da sakupljamo bodove i da se nadamo što boljem plasmanu. Spoj mladosti i iskustva, uz pravu hemiju, aduti su našeg vaterpolo tima.

- Što se tiče hemije imamo sve što je potrebno za rezultat. Mislim da su i

mladi igrači od nas starijih prihvaćeni kako treba. Vjerujem da imamo poten-

cijal za olimpijski ciklus, posebno za Los Angeles jer će veliki broj igrača

biti u najboljim godinama, uz mlade koji nadolaze - rekao je Tešanović.

dućnost. Iskoristiću priliku da čestitam predstojeće praznike svima vama i svim građanima i građankama Crne Gore.

- Uspjeh crnogorskih sportista nije samo razlog za slavlje, već obaveza države i sistema da im obezbijedi sigurnost, kontinuitet i pravedne uslove. Sport se ne gradi na emociji jednog trenutka, već na odgovornosti prema generacijama koje dolaze - jasan je Simonović.

Foto: F. ROGANOVIĆ/COK

NAJBOLJA U 2025. GODINI

Andrea Berišaj nova zvijezda u sportskoj galaksiji

Učenica, a istovremeno i najbolja sportistkinja Crne Gore! Zvuči nestvarno i do ove godine nemoguće, ali došlo je vrijeme za nove trenutke u crnogorskom sportu. Andrea Berišaj, najmlađa je sportistkinja ikada, a nakon što su ovo laskavo priznanje dobijali takmičari iz sedam sportova: džudoa, rukometa, vaterpola, karatea, boksa, atletike i jedrenja, došao je momenat da se trofejna paleta proširi za još jednu boju, još jednu olimpijsku disciplinu. Sve zahvaljujući 18-godišnjoj učenici četvrtog razreda Srednje mješovite škole „25. maj” iz Tuzi. Djevojka koja je osvojila bronzanu medalju na Evropskom prvenstvu u konkurenciji seniorki, kao i ista odličja na šampionatima svijeta i Starog kontinenta među mlađim seniorkama, sa tri medalje sa velikih takmičenja zasluženo je preuzela krunu za najbolju sportistkinju naše zemlje.

- Velika je čast i privilegija što što sam primila ovu nagradu koja ima poseban značaj jer dolazi od krovne institucije našeg sporta. Iskreno sve ovo za mene je nevjerovatan trenutak i sve djeluje kao san. Iskrena da budem na početku godine nijesam ni razmišljala da se to meni može dogoditi, ali poslije dobrih rezultata, potajno sam se nadala i razmišljala kako bi bilo dobro da osvojim priznanje. Presrećna sam zbog nagrade i sigurno da mi daje vjetar u leđa, tako da želim da nastavim da radim još jače, jer je ovo samo početak - poručila je Andrea.

Članica podgoričkog kluba S3, napravila je rekapitulaciju godine, koja je trebala biti „gradnja temelja” za velike stvari, ali uspjeh je stigao već na debiju u seniorskom stažu.

- Primarni cilj bio je da samo stičem iskustvo u prvoj seniorskoj godini, kao i da možda tražim šansu da osvojim medalju, ako se

PRIVATNA ARHIVA

Sestra Anđela najveća snaga

Berišaj stiže iz sportske porodice, a u tekvondo je ušla zahvaljujući starijoj sestri Anđeli, koja je trenutno u procesu oporavka od povrede i sa nestrpljenjem čeka nove izazove. Baš nju vidi kao izvor posebnog motiva i emocija. Ali, Andrea ima i mlađu sestru Adrianu, koja je takođe u tekvondou.

- Najveću zahvalnost za ono što sam danas dugujem porodici, koja je uvijek bila uz mene i moj vjetar u leđa. Posebno moja sestra Anđela - moj idol, moja inspiracija i najveći šampion kojeg znam. Ona je prva i meni i drugima prokrčila put ka velikim uspjesima. Anđela je juniorski vicešampion svijeta i dva puta bronzana sa prvenstva Evrope za seniore do 21 godine. Uz nju sam stasavala i učila da budem bolja i jača. Nažalost, imala je dvije teške povrede u posljednjih godinu i po, ali čeličnom voljom vraća se treninzima i tamo gdje joj je mjesto - u svjetski vrh. Jedva čekam da krenemo zajedno da nastupamo. Najmlađa sestra Adriana počinje svoj put u juniorskim vodama, tako da očekujem puno od naredne godine, uz želju da nas zdravlje posluži i da nas zaobiđu povrede - kazala je Andrea.

za to ukaže prilika. Međutim, krenula sam sa nekoliko mree dalja na bodovnim G1 turnirima, gdje sam između ostalih, poslije nekoliko srebrnih i bronzanih medalja, u Švajcarskoj uspjela da osvojim prvu zlatnu na jednom takmičenju ovog ranga. I u posljednja tri mjeseca stigla su četiri velika takmičenja. Prvo sam u Kini na Svjetskom seniorskom prvenstvu osvojila deveto mjesto, što je za mene predstavljalo veliki uspjeh, jer imamo samo 18 godina. Nakon toga nastupila sam na Evropskom seniorskom prvenstvu u olimpijskim disciplinama, gdje sam osvojila bronzanu medalju i ostvarila najveći uspjeh u karijeri. Ali, poslije toga u kratkom intervalu, stigle su još dvije medalje - prvo sa Svjetskom seniorskog prvenstva U21 u Keniji, a onda i sa Evropskog prvenstva na Kosovu, tako da je ova godina završena na najljepši mogući način - ponosna je mlada takmičarka.

Nakon velikih uspjeha, posebno u 2025. godini, najveće sportskog dostignuće, predstavlja krunu godine...

- Jasno je da ova nagrada ne predstavlja samo potvrdu postignutih rezultata, već i dokaz mojih utvrđenja da se napornim radom, disciplinom i vjerom u sebe mogu ispuniti zacrtani ciljevi. Zahvaljujem se Crnogorskom olimpijskom komitetu i svima koji su prepoznali moj trud, a priznanje doživljam kao veliku odgovornost i podstrek da nastavim još jače, hrabrije i odlučnije - podvukla je Andrea.

Rukometašica Martina Knežević - najbolja mlada sportistkinja Crne Gore

Godina punog sjaja

F.ROGANOVIĆ/COK

Budućnosti Martina Knežević proglašena je za najbolju igračicu kadetskog šampionata, a nedavno i za najbolju mladu sportistkinju Crne Gore.

- Priznanje za najbolju igračicu Evropskog prvenstva mi daje podstrek da nastavim da radim još jače. Nagrada je nešto posebno, a sada, na kraju godine, stiglo je još jedno veliko priznanje, tako da sam zaista ponosna - kazala je Knežević, evocirajući uspomene.

- Kada pogledam medalju, kroz glavu mi prođu godine rada. Mislim da će nam trebati dosta vremena da shvatimo što smo uradile - za nas, naše porodice i kompletan crnogorski rukomet.

Naše kadetkinje krenule su od skromnih ambicija do možda i najveće pobjede u četvrtfinalu nad Francuskom, poslije Španije u meču za bronzu.

- Želja je glavni faktor. Probudile smo se sa osjećanjem da možemo, a nije nam padalo na pamet da ćemo da izgubimo. Igrale smo 80 minuta, dale sve od sebe i za polufinale. Nije smo posustale.

Njena tetka, legenda rukometa, Milena Raičević, definitivno ima nasljednicu. A obzirom da je njen otac Ivan, nekadašnji fudbaler, jasno je da naš biser dolazi iz sportske porodice i da njeni uspjesi nijesu slučajnost.

- Tetka je napravila veliku karijeru, ima ogromno iskustvo i sigurno da mi njeni savjeti mnogo znači. Imam ogromnu podršku porodice, a bez toga sigurno ne bih napredovala i stigla do priznanja. Odricanje je potrebno, a ko želi da se bavi sportom u startu mora da se navikne i na to - jasna je Martina. Knežević je 16. novembra dočekala priliku da debituje za Budućnost u Ligi šampiona i već u toj utakmici, u 46. minutu, postigne je gol iz sedmerca. Bila je i na spisku selektorke Suzane Lazović uoči priprema za Svjetsko prvenstvo...

Ovo je bila godina punog sjaja za Martinu.

u Podgorici. Prvo odličje za crnogorski rukomet u mlađim selekcijama, još od 2010. godine, možda najbolje odslikava veličinu uspjeha. Crna Gora je ponosna na dje-

vojke pred kojima je svjetla budućnost, jer je ova generacija dokazala potencijal, talentat i kvalitet. Na kraju, pored bronce stiglo je i veliko priznanje - članica

Pamtiće se dugo 10. avgust 2025. kada je ženska kadetska reprezentacija Crne Gore pobjedom nad Španijom (22:20) osvojila bronzanu medalju na Evropskom prvenstvu

Bokser Matija Roganović - najbolji mladi sportista Crne Gore

Nikšićka zlatna pesnica

Matija Roganović, mladi Nikšićanin u Njemačkoj je postao juniorski prvak Evrope. Dominirao je u četiri meča i zaslužio stigao do zlatne medalje. Član BK Nikšić na startu, kategorije do 80 kilograma, savladao je Albanca Rezarta Muhua, zatim je dominirao protiv Izraelca Georga Asafa, da bi trijumfom protiv reprezentativca Ukrajine Dmitra Kasianenka stgao do finala. U finalu je bio spektakl - protiv izuzetno jakog predstavnika Gruzije - Aleksandre Baladzea sudije su bile jednoglasne - 5:0.

- Dao sam sve od sebe, vjerovao sam od prvog meča i znao sam da mogu do zlata. Imao sam četiri meča, od kojih je posebno težak bio u polufinalu protiv favorizovanog Ukrajinca Kasianenka. Ovo je velika nagrada za sav trud, rad i odricanje. Siguran sam da je ovo samo jedna u nizu medalja koje ću osvajati u budućnosti - rekao je Roganović.

U sva četiri meča Roganović je blistao, pokazao karakter, hladnu glavu i vrhunsku borbenost u momentima kada nije bilo lako. Iz meča u meč djelovao je superiornije, tako da je finale bilo kruna izuzetnog nastupa.

- Sve je bilo tačno onako kako sam planirao i mislio da će da bude. Nije bilo lako u kratkom intervalu da se spremim za svakog protivnika, ali odradio sam sa trenerima sjajan posao. Poslije dva vrlo jaka i teška meča, uspio sam doći do zlatne medalje o kojoj sam duže vrijeme sanjao i maštao - iskren je član BK Nikšić.

Šampion je vjerovao u sebe pa je epilog i bio sampionski, a kretnjama u ringu oduševio je struku i ljubitelje plemenite vještine.

- Bio sam motivisan, odlučan i pun samopouzdanja nakon

dobrih izdanja. Iskreno, znao sam da ću pobijediti. Najjači utisak ostavila je emocija sa trenerima - pogotovo tokom priprema, ali i to što je porodi- ca došla da me gleda. Zlato sa

evropskog prvenstva je velika stvar - kazao je Roganović, koji je prošle godine bio prvak Balkana.

Sada već sanja nove snove - Zlato sa Evropskog prven-

stva, a sada i priznanje COK-a mnogo mi znači, dodatno me motiviše da radim još jače i da budem još bolji. Sigurno da ću nastojati da napredujem, jer nove ciljeve već postavljam.

F.ROGANOVIĆ/COK

Vaterpolista Strahinja Gojković - najbolji mladi sportista Crne Gore

Meteorski uspon „ajkule“

Kakva godina. Strahinja Gojković bio je najmlađi član vaterpolo reprezentacije Crne Gore na Svjetskom šampionatu u Singapuru, dok je na Evropskom prvenstvu do 18 godina dobio priznanje za najboljeg igrača (MVP). Jasno je kako je i na koji način predvodio ekipu do zlata.

Naša mlada ekipa je nakon pet spektakularnih pobjeda na šampionatu u Oradei, savladala Srbiju u meču za zlato (13:9) i zaslužio stigli do pehara.

- Imam razloga da budem zaista srećan i ponosan. Ovo je za mene kruna karijere, ali i motiv da opravdam očekivanja i budem još bolji - kazao je Gojković.

Ovaj 18-godišnjak je kroz mlađe kategorije najavljivao potencijal, koji se pretočio u prošlu sezonu nastupima za ekipu sa Škvera. Iz takvih izdanja uslijedio je poziv selektora Dejana Savića i debitantski nastup na planeti najboljih vaterpolo reprezentacija. Imao je i ozbiljnu minutažu. Imao je podršku i povjerenje od svih u našem nacionalnom timu. Bio je hrabar, u tolikoj mjeri da je skoro izbrisao neiskustvo velike scene. Strahinja je sadašnjost, o njemu se više ne priča kao o vaterpolisti koji će tek da uđe u ozbiljnu priču. Što je dobro, jer iz male crnogorske baze svaki dragulj vrijedniji je od dragulja vaterpolo velesila.

- Nevjerovatno iskustvo. Debitovao sam na Svjetskom prvenstvu, dobio sam povjerenje i minutažu. Nije bilo jednostavno, ovo je, ipak, bilo moje prvo veliko takmičenje. Mislim da uvijek može bolje, ali i da sam se, da kažem, pokazao u nekom dobrom svjetlu - prisjetio se Gojković, koji je do Svjetskog prvenstva u Singapuru mnoge zvijezde vaterpolo scene gledao kraj malih ekrana. Sada je sve drugačije.

- Bila je čast igrati protiv takvih igrača. Posebno jer je ovo bilo posljednje takmičenje za neke velike vaterpoliste. Zato mislim da je za mene i igrače koji su mladi, ovo bilo veliko iskustvo. Na njih treba da se ugledamo kao na uzore u vaterpolu. Rastao je od najmlađih dana uz slavnog oca, igrača, trenera i bivšeg selektora „ajkula“ - Vladimira Gojkovića. Krajem avgusta bio je MVP

šampiona Evrope do 18 godina. Na impozantan način, mladići koje vodi Nebojša Milić okitili su se evropskom krunom. Upisali su svih šest trijumfa - seriju su počeli i završili protiv Srbije, a između pobjeda nad velikim rivalom, padali su Hrvatska, Španija, Francuska i Italija.

- Tajna ove generacije je hemija koju malo ko ima. Svi smo bili kao jedan, disali kao jedan

i sanjali zlato kao jedan. Ni u jednom trenutku nismo imali strah ili sumnju u našu snagu, jer smo bili mentalno jaki, imali smo psihologa i trenere koji su razgovarali sa nama i bodrili nas cijelo vrijeme. Krasilo nas je hrabra i pametna igra, jaka odbrana i odličan napad. Donijeti svojoj zemlji zlato, nositi grb na kapici je nesto o čemu svaki sportista sanja - jasan je Gojković.

F.ROGANOVIĆ/COK

FACEBOOK/CRNOGORSKIBUČARSKISAVEZ

Boćari osvojili četiri medalje na Evropskom prvenstvu, od čega Gracija Stjepčević čak tri - svih nijansi

Nastup iz snova

Lijepa vijest za crnogorski sport stigla je početkom decembra iz Italije. Junaci priče bili su boćari, ispred svih Gracija Stjepčević, novi prvak Evrope u disciplini krug. Mladi Tivčanin je osim toga osvojio srebro u paru sa Miroslavom Petkovićem i bronzu u preciznom izbijanju, a Petkoviću je pripala bronza u disciplini pojedinačno. Uz to, mladi reprezentativci Ilija Belan i Matija Golub ispunili su cilj plasmanom među osam najboljih i izbornim Svjetskim prvenstvom.

- U posljednjih 12 disciplina koje je odigrao u dvije godine, za omladinsku i seniorsku reprezentaciju, donio je isto toliko medalja. Proglašen je

za najboljeg igrača prvenstva - rekao je o Graciji selektor reprezentacije Zoran Vučetić. Stjepčević je bio omladinski prvak svijeta, vrhunski kvalitet zadržao je i kao senior. - U krugu sam od početka igrao vrlo dobro, ali u četvrtfinalu sam se mučio od početka do kraja i ipak uspio da pobijedim. Polufinale protiv apsolutnog favorita turnira, Italijana Manea, bila je moja najbolja partija u karijeri do sada. Pobijedio sam 30:29 i imao još dvije boće sa strane. To mi je najdraža i najbolja partija do sada - kazao je Stjepčević i osvrnuo se na timski dio šampionata. - U paru s Mirom Petkovićem - velika borba do kraja. Uz malo sreće koju su protivnici

imali na početku, to je presudilo da ne bude zlato - naveo je Stjepčević. Ponosan je na cijelu reprezentaciju. - Četiri medalje sa Evropskog prvenstva zaista su veliki uspjeh. Konkurencija je bila veoma jaka. Nije lako ni plasirati se na Svjetsko prvenstvo, niti ući među osam najboljih reprezentacija, ali uspjeli smo u svim disciplinama. To nam je od početka bio prvi cilj - kvalifikovati se u svih šest disciplina za Svjetsko prvenstvo, a zatim su uslijedile borbe za medalje - naveo je Gracija i podsjetio: - U preciznom izbijanju pratili su me Ilija, Miro, Matija i Zoran. Tereni su bili vrlo teški,

samo su tri rezultata preko 20 bila na cijelom prvenstvu. U polufinalu sam napravio mali kiks, ali malo je bilo ponestalo i snage posljednjeg dana. Poslije sam se fokusirao na krug i u finalu sam se vratio maestralno i pobijedio. Na kraju izgleda da je bilo lako, četiri razlike protiv Marina Čubele, ali pet krugova sam konstantno gubio i uspio sam da se vratim i pobijedim - poručio je Gracija Stjepčević. Pohvalio je mlađe kolege iz nacionalnog tima - Iliju Belana i Matiju Goluba. - Crna Gora ne treba da brine za budućnost. Ja imam još dvije godine u mlađim seniorima, ali oni će sigurno nastaviti da donose medalje kada izađem iz te konkurencije. Što se tiče seniora, mislim da je vrijeme da i oni polako dobijaju više šansi. Ovog puta su ih dobili kroz brzinske discipline. I ja sam tako počeo, pa se postepeno prelazilo više u klasiku. Nadam se da će tako biti i sa njima - zaključio je Stjepčević.

Prvi Crnogorski sportski forum okupio više od 150 sportista i sportskih stručnjaka

Glas sportista u centru sportskog sistema

Crnogorski olimpijski komitet (COK) i Sportska komisija COK-a, uz podršku Međunarodnog olimpijskog komiteta i Evropskih olimpijskih komiteta, organizovali su prvi Crnogorski sportski forum, nacionalni događaj posvećen unaprjeđenju položaja sportista i izgradnji savremenog sportskog sistema u Crnoj Gori. Forum je otvoren govorima predsjednika COK-a Dušana Simonovića, ministra sporta i mladih Dragoslava Škekića i predsjednika Sportske komisije COK-a Milivoja Dukića, uz video-poruku predsjednice Sportske komisije MOK-a, Eme Terho.

U svom uvodnom obraćanju, predsjednik COK-a poručio je da sport mora biti prepoznat kao vrijednost od nacionalnog značaja:

„Sport je škola života i ogledalo društva. Na uspjesima naših sportista gradimo povjerenje da zajedničkim radom možemo stvarati bolje uslove za buduću generaciju.“

Ministar sporta i mladih naglasio je da država mora ostati dosljedan partner sportistima. „Ovaj forum pokazuje da Crna Gora ima znanje, kapacitet i volju da sportistima obezbijedi sistem koji ih podržava na svakom koraku, od razvoja karijere do zaštite njihovih prava“. Četvorostruki olimpijac, Milivoj Dukić, istakao je važnost učešća sportista u procesima odlučivanja: „Ovaj Forum je nastao da pokažemo da želimo da budemo dio rješenja. Jer samo kada sportisti imaju glas sport ima budućnost“.

MEĐUNARODNI PRISTUPI RAZVOJ SPORTSKIH SISTEMA

U centralnom dijelu Forumu održane su tri prezentacije koje

su izazvale veliku pažnju: Ayako Ito, predstavnik MOK-a, predstavila je globalni konsultativni proces FIT FOR THE FUTURE, usmjeren na jačanje glasa sportista u kreiranju budućnosti olimpijskog pokreta.

Svjetski priznati stručnjak za dugoročni razvoj sportista André Lachance govorio je o tom konceptu i stvaranju

sportskih sistema koji podjednako razvijaju performanse i ljudske vrijednosti.

U prezentaciji priprema za Los Angeles 2028, Marko Marjanović (ARTIFIT) i Igor Ognjenović (FITREVOLUTION) predstavili su napredni model individualizovanih priprema zasnovan na nauci, tehnologiji i preciznom praćenju performansi.

PANELI OTVORILI KLJUČNA PITANJA SAVREMENOG SPORTA

Tokom Forumu održane su i panel diskusije o pravima sportista, mentalnom zdravlju, psihološkoj pripremi i dualnim karijerama, koje su otvorile važna pitanja o sigurnosti, jednakosti i podršci sportistima tokom cijelog njihovog razvojno-takmi-

čarskog puta.

Posebnu vrijednost Forumu dalo je učešće istaknutih crnogorskih sportista. Milena Raičević, Stefan Vidović, Jovana Peković Raičević, Sonja Barjaktarović, Andrija Popović i Milivoj Dukić podijelili su lična iskustva o pritiscima, očekivanjima i izazovima u profesionalnoj karijeri. Njihova svjedočenja o mentalnom

zdravlju, motivaciji, tranzicijama i odnosu prema sportu doprinijela su da se otvore teme koje ranije nijesu bile dio javnog diskursa.

Pored sportista, forum je uključio i sportske psihologe i stručnjake, među kojima su bili i prof. dr. Ljubica Baćanac i Nikola Mijušković, koji su govorili o važnosti psihološke pripreme, brige o mentalnom

zdravlju i stvaranja kulture podrške u sportu. Učesnici iz akademskog i trenerskog sektora, Ksenija Božović Ivanović, Damjan Danilović, Denis Čekić i Krsto Vukadinović predstavili su svoje perspektive o pravima sportista, razvoju dualne karijere, značaju obrazovanja i tranzicije sportista nakon završetka takmičarske karijere.

Posebnost Forumu ogledala se u otvorenim diskusijama, u kojima su sportisti govoreći iz ličnog iskustva ukazivali na nedostatke sistema, istovremeno nudeći konkretne prijedloge za poboljšanje. Upravo u toj razmjeni mišljenja vidi se najvažnija misija Forumu: stvaranje prostora u kojem se glas sportista ne samo čuje, nego i uvažava.

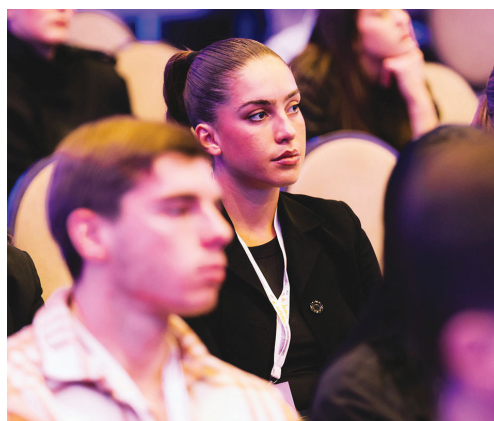

FORUM POSTAJE GODIŠNJA PLATFORMA

Prvi Crnogorski sportski forum zaključen je porukom da je ovo početak kontinuiranog procesa izgradnje pravednog, otpornog i modernog sportskog sistema. Forum će postati godišnja platforma koja okuplja sportiste, institucije i stručnjake sa ciljem jačanja sporta i dobrobiti sportista u Crnoj Gori.

Ovaj događaj okupio impresivan broj učesnika iz različitih oblasti sporta. Među njima su bili istaknuti crnogorski sportisti, uključujući olimpijce i reprezentativce. Prisutni su bili i renomirani sportski psiholozi, treneri, akademski stručnjaci i predstavnici sportskih organizacija, što je ovom događaju dalo multidisciplinarni karakter i obezbijedilo razmjenu znanja na najvišem nivou. Forumu su prisustvovali i predstavnici državnih institucija, međunarodnih sportskih tijela, kao i partneri iz oblasti nauke, medicine i obrazovanja, potvrđujući zajedničku opredijeljenost za dugoročni razvoj crnogorskog sporta.

Foto: F. ROGANOVIĆ/COK

Usvojena Deklaracija o pravima sportista

Krunu događaja predstavlja usvojena Deklaracija o pravima sportista i razvoju crnogorskog sporta, dokument koji je pripremila Sportska

komisija COK-a u saradnji sa sportistima. Deklaracija jasno definiše prava sportista na sigurnost, mentalno zdravlje, dualnu karijeru,

jednakost, učešće u odlučivanju, fer uslove takmičenja i zaštitu od nasilja i diskriminacije. Dokument obavezuje sportske organizacije i institucije da unaprijede sisteme zaštite, razviju jasne procedure prijave i povećaju transparentnost u radu.

Edukativne radionice

Glavnom danu Forumu, prethodile su edukativne radionice na dvije važne teme. Na Antidoping edukaciji, organizovanoj u saradnji sa Antidoping komisijom, sportistkinje, sportisti, treneri i trenerice upoznali su se sa pravilima, svojim pravima i načinu funkcionisanja komisije, a kroz interaktivno predavanje dr Stefana Mikića. Na drugoj obuci o zaštiti u sportu, 50 sportista i sportskih radnika imalo je priliku da sazna više o tome kako prepoznati, prijaviti i spriječiti oblike interpersonalnog nasilja kroz prezentacije Maje Peković iz Crnogorskog olimpijskog komiteta i Nikole Prentića iz Fudbalskog saveza Crne Gore.

Crna Gora osvojila 8. mjesto na Svjetskom prvenstvu u Holandiji i Njemačkoj

„Lavice“ neizostavni dio svjetske elite

Čekajući mlade

Da je Crna Gora dio elite ne svjedoči samo činjenica da su „lavice“ 13. put na 19. nastupu na velikim takmičenjima bile među osam najboljih, već to pokazuju i rezultati mladih selekcija na evropskim prvenstvima u Podgorici. Kadetkinje su osvojile bronzu, juniorke su bile šeste, a Martina Knežević i Natalija Lekić su osvojile nagrade za najkorisnije igračice šampionata.

Kneževićeva, koja je u izboru COK-a proglašena za najbolju mladu sportistkinju Crne Gore u 2025. godini, Lekićeva i Ivana Savić su bile na širem spisku za Svjetsko prvenstvo, a možda će već za EHF Euro ravnopravno konkurisati za sastav.

U Njemačkoj je najmlađa u timu bila 18-godišnja Elena Mitrović, a osim nje i tri djevojke koje nisu otišle na šampionat očekuje se da u budućnosti šansu dobiju i Nina Ramusović, Anđela Guberinić...

Otkada je prije 15 godina prvi put zaigrala na velikim takmičenjima, ženska rukometna reprezentacija Crne Gore je neizostavni član svjetske elite. Od mogućih 20 takmičenja propustila je samo jedno - Olimpijske igre u Parizu. Cilj „lavica“ u novom olimpijskom ciklusu je da se domognu Igara u Los Anđelesu 2028, a prva dva takmičenja, koja doduše ne donose vizu za Grad anđela, završile su na 8. mjestu. Nakon odličnih izdanja na prošlogodišnjem EHF Euru, gdje im je malo nedostajalo da se uključe u borbu za polufinale, izabranice Suzane Lazović su nastupile na Svjetskom prvenstvu čiji su domaćini bili Holandija i Njemačka.

S obzirom na to da je žrijeb, objektivno, bio lakši nego na nekim prethodnim prvenstvima, plasman u četvrtfinale je bio realno dostižan cilj. Đurđina Jauković i drugarice su u grupi u Triru rutinski savladale Farsku Ostrvu i Paragvaj, a onda se „okliznule“ protiv Španije.

Na startu glavne faze nisu imale šanse protiv Njemačke, koja nikada u XXI vijeku nije bila jaka kao sada, ali su rutinskom pobjedom nad Islandom i veoma dominantnom partijom i slavljem protiv Srbije

Pet država domaćina, jedna viza za Los Anđeles

Već od sljedećeg Evropskog prvenstva, prvog velikog takmičenja nakon fudbalskog Eura 2020 koje organizuje više od četiri zemlje (Poljska, Češka, Slovačka, Rumunija i Turska), počinju kvalifikacione borbe za Los Anđeles.

Mjesto na Ol će obezbijediti samo prvak šampionata koje se igra od 3. do 20. decembra sljedeće godine i bilo bi potrebno da se dogodi čudo da Crna Gora ugrabi mjesto ispred Norveške, Njemačke i Danske, možda i Mađarske,

Švedske... Za „lavice“ će ključno takmičenje u borbi za Ol biti Svjetsko prvenstvo 2027. u Mađarskoj, zbog čega je bitno da se na sljedećem šampionatu Starog kontinenta obezbijedi što bolja pozicija, kako bi u baražu rival bio lakši. A onda, u Mađarskoj, plasman bar među 10 najboljih će biti imperativ, kako bi se kroz kvalifikacije izborila viza za El-Ej.

u meču odluke (33:17) peti put u istoriji izborile plasman među osam najboljih selekcija na svjetskim prvenstvima. Nažalost, na startu nokaut faze ih je dočekala svemoćna Norveška, koja je slavila 32:23 i kasnije osvojila nestvarnu 18. zlatnu medalju na najvećim takmičenjima u XXI vijeku, odnosno čak 25. odličje u tih 25 godina.

Koliko je žrijeb bio naklonjen „lavicama“ za dolazak do četvrtfinala, toliko je jasno da je polufinale bilo nedostižno. U glavnoj fazi je čekala Njemačka, koja se na svom terenu poigravala sa svim rivalima, a u četvrtfinalu je prepreka bila Norveška, koja je na prvih šest mečeva imala gol-razliku plus 107! Upravo su se Norvežanke i Njemice srele u finalu, a legendarna Katri-Lunde i drugarice samo Crnu Goru i tim Markusa Gaugiša nisu savladale dvoćifrenom razlikom.

Najveći problem na utakmicama u Triru i Dortmundu za tim Suzane Lazović bile su izgubljene lopte, jer ih je bilo čak 108, tj. 15,4 po

meču. Toga su svjesne i selektorka i igračice i najavljuju da će to riješiti do sljedećih izazova.

- Ostvarile smo cilj, ušle smo među osam. To je jako dobar rezultat, ali smo odigrale turnir sa konstantnim oscilacijama. Najviše nas je koštalo što smo svaki meč otvorile loše, a sa 20 tehničkih grešaka ne može nijedna ekipa da se dobije. Raduje me što vidim puno prostora da se napreduje. Moramo malo više da pričamo i da stavimo akcenat na napad, da više vježbamo, jer ako šta znamo to je da igramo odbranu, jer od malih nogu to učimo. Nadam se da ćemo izvući pouke i vratiti se još jače na sljedećem prvenstvu - istakla je Ivana Grbić nakon poraza od Norveške. Suzana Lazović je na klupi naslijedila nekadašnju saigračicu Bojanu Popović i na prva dva takmičenja osvojila 8. mjesto.

- Mislim da bi cijela Crna Gora trebalo da bude ponosna na ovu igru i da još spremnije dođemo na sljedeće prvenstvo, svesnije sebe. Utakmica sa Norveš-

kom je mogla da ide drugačijim tokom, čak da bude malo i rezultatski blizu, ali su se opet pojavile tehničke greške. Vjerujem da ćemo do utakmica kvalifikacija za Evropsko prvenstvo i na samom šampionatu raditi na tome i da ćemo promijeniti - istakla je 33-godišnja Podgoričanka.

O tome kakav su problem predstavljale tehničke greške govori i činjenica da ih je protiv Norveške bilo čak 26. Šta bi bilo da ih je bio jednocifren broj?

- Bodu oči tih 26 tehničkih grešaka, ali i rezultat, jer je moglo da bude manje. Imala sam osjećaj da smo mogle mnogo bolje, ali protivnik kao što je Norveška sve greške kažnjava u dva pasa. Ipak, mala Crna Gora bi trebalo da bude ponosna na nas. Mi smo svakako ponosne, jer smo dale maksimum. Mislim da u karijeri nisam igrala sa boljom ekipom od Norveške, ali to mi je bio dodatni motiv da pokažem da su i one samo od krvi i mesa - naglasila je Dijana Trivić, koja je odigrala izvanredno na Svjetskom prvenstvu.

Rukometaši Crne Gore od 16. januara igraju na EHF EURU

Sanjajući velike stvari - „lavovi“ traže najveći uspjeh na EP

Početkom svake godine u fokusu svjetske sportske javnosti je rukomet, jer se najbolje muške reprezentacije bore za medalje na evropskim i svjetskim prvenstvima. Osmi put dio elite na Starom kontinentu biće rukometaši Crne Gore, koji će pokušati da se treći put domognu mjesta među 12 najboljih selekcija Evrope. Tim Didi-

jea Dinara će na šampionatu koji se od 15. januara do 1. februara održava u Danskoj, Švedskoj i Norveškoj igrati u grupi D u predgrađu Osla, Berumu, a rivali će mu biti Slovenija, Farska Ostrva i Švajcarska.

Na prvi pogled grupa ne djeluje previše jako, jer nema nijednog kandidata za medalje i čini se da „lavovi“ mogu da savladaju sva tri rivala. Grupa je toliko izjednačena da je moguće da se upišu i tri pobjede, ali i tri poraza.

Mjesta u glavnoj rundi obezbijediće dvije prvoplasirane ekipe, koje će u glavnoj fazi najvjerojatnije čekati Švedska, Hrvatska, Mađarska i Island.

Na putu Mirku Radoviću i drugovima, dakle, ne stoje svjetske

supersile Danska i Francuska, ni olimpijski vicešampion Njemačka, pa je moguće da se nadmaši najbolji rezultat na evropskim prvenstvima i 11. mjesto iz 2022. godine.

ISTORIJA NA EP

Rukometaši su prva crnogorska reprezentacija koja je od obnavljanja nezavisnosti nastupila na velikom takmičenju. Tim tadašnjeg selektora Pera Miloševića se sa pet pobjeda i remijem u prvoj fazi kvalifikacija domogao baraža, u kojem je dva puta savladao Portugal - 30:28 u Lagošu i 33:27 u bjelopoljskom „Nikoljcu“.

Poslije uspješnih kvalifikacija je došlo do rokade na klupi, pa je tim u Norvešku odveo Ranko-Bana Popović. Remi sa velikom Rusijom, koja je osvojila 6. mjesto na EHF Euru 2006, Svjetskom prvenstvu 2007. i Olimpijskim igrama u

Pekingu 2008, bio je dovoljan za plasman u glavnu fazu, jer je ukupna gol-razlika bila na strani Crne Gore.

Doživljeni su porazi od Danske, Norveške, Slovenije, Hrvatske i Poljske, a taj šampionat je označio i silazak sa velike scene generacije u kojoj su bili kapiten Goran Đukanović, Goran Stojanović, Ratko Đurković, Zoran Roganović, Petar Kapisoda, Marko Dobrković, Alen Muratović, Draško Mrvaljević...

Do plasmana na sljedeće veliko takmičenje se čekalo do juna 2012. godine, kada je Crna Gora u nezaboravnom dvomeču za plasman na Svjetsko prvenstvo izbacila kasnijeg olimpijskog vicešampiona Švedsku i izborila plasman u Španiju.

Tim tadašnjeg selektora Zorana Kastratovića, u kojem su lideri bili Mrvaljević, Kapi-

soda, sadašnji direktor reprezentacije Vasko Ševaljević i Nemanja Grbović, dva puta je u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo 2014. srušila veliku Njemačku i izborila učešće na svom drugom kontinentalnom šampionatu.

Od tada do danas „lavovi“ nisu propustili nijedan EHF Euro, ali je do prve pobjede došla tek na 17. meču na prvenstvima 11. januara 2020. godine, kada je nakon velike drame u Gracu savladala Srbiju 22:21.

Dvije godine kasnije, cijela nacija je sanjala velike snove sa timom koji su sjajno predvodili Nebojša Simić, Branko i Miloš Vujović, koji je izabran za najbolje lijevo krilo Evropskog prvenstva. Crna Gora je u grupi A u Debrecinu poražena na startu od svemoćne Danske, a potom pobjedama nad Sjevernom Makedonijom (28:24) i Slovenijom (33:32) stigla do glavne faze nakon 14 godina čekanja.

Nastup u velelepnom „MVM domu“ u Budimpešti je počela veličanstvenom pobjedom nad Hrvatskom (32:26), ali je tada već počeo da se osjeća umor jer su zbog koronavirusa mnogi igrači bili odsutni u prvoj fazi, pa su momci koji su nosili igri bili „iscijedeni“. Uslijedili su porazi od Holandije, Francuske i Islanda i 11. mjesto na kraju, koje je do sada najveći uspjeh.

U januaru 2024. godine, Crna Gora je doživjela dva ne-

srećna poraza od Mađarske i Islanda, a potom savladala Srbiju i izborila pravo na lakšeg rivala u baražu za Svjetsko prvenstvo. Nažalost, protiv Italije je igrala jako loše i nije izborila mjesto na šampionatu čiji su domaćini bili Danska, Norveška i Hrvatska.

RIVALI U GRUPI

Nastup u „Juniti areni“ u Berumu, „lavovi“ će otvoriti duelom 16. januara sa selekcijom sa kojom imaju dvocifren broj utakmica - Slovenijom. Ovo će biti čak 12. susret, a jedina pobjeda je upisana nakon velike drame u Debrecinu, kojom je Crna Gora izborila plasman u glavnu fazu EHF Eura 2022. U preostalih 10 sudara je „dežela“ bila bolja, a nakon poraza iz Mađarske je upisala četiri trijumfa - revanširala se na Svjetskom prvenstvu 2023.

godine u Krakovu (31:23), a potom 9. marta 2023. postala prva selekcija koja je slavila u „Morači“ (32:29). Tri dana kasnije je bilo 37:30 u Kopru, a 5. januara 2024. na prijateljskom meču 37:32.

Slovenci su jedna od tri selekcije koje su sa maksimalnih 12

bodova završile kvalifikacije, ali nisu bili u baš jakoj grupi - sa Sjevernom Makedonijom, Litvanijom i Estonijom. Najveća snaga tima koji vodi Uroš Zorman su bekovi, prije svih Aleks Vlah iz Kjelcea i tandem Barselone Blaž Janc - Domen Makuc.

Zorman je zbog iscrpljenosti dozvolio glavnim odbrambenim igračima Blažu Blagočinšku i Borutu Mačkovšku da preskoče šampionat, ali je ostavio mogućnost da ih naknadno pozove.

Farska Ostrva su apsolutni hit svjetskog rukometa, a imena Elijasa Elefsen a Skipagotua iz Kila, Olija Mituna iz danskog GOG Gudmea i Hakuna Vest av Tejguma iz Fukse Berlina su asocijacija na veoma brz rukomet i feštu koju na tribinama prave navijači iz jedne od najmanjih zemalja svijeta.

Farani su debitovali na velikim takmičenjima na prethodnom EHF Euru, kada su remizirali sa

Norveškom (26:26) i doživjeli tijesne poraze baš od Slovenije (32:29) i Poljske (32:28). U kvalifikacijama su završili prvi sa četiri pobjede, remijem i porazom, ispred Holandije, Ukrajine i Kosova. Crna Gora će treći put igrati protiv Farskih Ostrva, a do sada ima pobjedu i remi u kvalifikacijama za EHF Euro 2020 - u dvorani „Verde“ su podijeljeni bodovi na debiju Zorana Roganovića u ulozi selektora (24:24), da bi „lavovi“ u danskom Farumu slavili 24:21.

Sa Švajcarskom je do sada odigran samo prijateljski meč u novembru 2021, kada je Crna Gora slavila 35:31. Na klupi „sajdžija“ sjedi najbolji švajcarski rukometaš svih vremena, Andi Šmid, koji je kao član Rajn Nekar Levena čak pet puta biran za najboljeg rukometaša najjačeg takmičenja na svijetu - Bundeslige.

Nakon njegovog penzionisanja na prethodnom EHF Euru glavni igrač je postao Leni Rubin iz Stutgarta, a veoma važan šraf je golman Nikola Portner, sin legende jugoslovenskog rukometa Zlatka Portnera.

Povratak Borozana, Suljević neprikosnoveni broj 1 i Vujovićev debi protiv rođenog brata

Crna Gora će u odnosu na kvalifikacije biti jača za Vuka Borozana, koji se vratio u tim nakon više od godinu. Otkada je Didije Dinar selektor igrao je samo na startu, u pobjedi nad Finskom (29:28)

6. novembra 2024, a trebalo bi da bude adut i u odbrani i u napadu. „Lavovi“ će biti oslabljeni neigranjem velike zvijezde Bundeslige, Nebojše Simića, koji je u aprilu pokidao prednji ukršteni ligament, a u istoj sedmici je istovjetnu povredu dobio njegov dugogodišnji

zamjenik između stativa, Nikola Matović. U njihovom odsustvu, šansu je u završnici kvalifikacija dobio Haris Suljević, tada još golman Izviđača iz Ljubuškog. Mojkovčanin je ljetos prešao u Kangas, ali nije odigrao nijedan meč za španski tim, jer se javio Zagreb. Hrvatski velikan je

ostao bez Mateja Mandića, koji je otišao u njemački Magdeburg, pa je platio obeštećenje za 24-godišnjeg Crnogorca. I napravio je odličan izbor - Suljević je jedan od najboljih igrača zagrebačkog tima u Ligi šampiona, a njegove odbrane su često birane među

najbolje u elitnom takmičenju. Biće neprikosnoveni broj 1 na Evropskom prvenstvu, a šansu će sa klupe čekati 21-godišnji Cetinjanin Savo Vujović. On će, zanimljivo, u 1. kolu biti na suprotnim stranama sa rođenim bratom Miljanom, koji je nakon odlaska iz Lovčena u Celje uzeo slovenački pasoš i sada brani za „zmajčke“.

Vaterpolo reprezentaciju od 10. januara čeka nastup na Evropskom prvenstvu u glavnom gradu Srbije

„Ajkule“ u lovu na novu medalju u Beogradu

Beograd će od 10. do 25. januara biti domaćin Evropskog prvenstva u vaterpolu, na kojem će Crna Gora pokušati da se vrati među konkurente za medalju 10 godina nakon što je na istom mjestu osvojila srebrno odličje - drugo u svojoj istoriji na EP, od ukupno četiri medalje sa šampionata Starog kontinenta (ima i zlato i bronzu). Da zadatak u „Beogradskoj areni“ neće biti lak ukazuju rezultati „ajkula“ posljednjih godina – na posljednjih osam velikih takmičenja (EP, SP, OL) eliminisani su u četvrtfinalu ili ranije.

- Imamo cilj da Crna Gora bude u

samom vrhu svjetskog i evropskog vaterpola. Tamo gdje i zaslužuje da bude - poručio je selektor Dejan Savić.

Crna Gora je od njegovog dolaska bila peta na Superfinalu Svjetske lige u Podgorici i šesta na Svjetskom prvenstvu u Singapuru. Nije to ono što dovoljno zadovoljava trofejno stručinjaka.

- Nijedan trener ne može nikada biti potpuno zadovoljan, ali u 2025. napravljen je pomak, stepenica više - ocijenio je Savić.

Protivnici Crne Gore u grupi na Evropskom prvenstvu biće Mađarska, Francuska i Malta. Tri selekcije nastaviće takmičenje u glavnoj rundi, gdje će formirati novu grupu sa tri tima iz konkurencije Srbije, Španije, Holandije i Izraela.

Iz nove grupe polufinale će izboriti dvije prvoplasirane reprezentacije.

- Imamo visoka očeki-

vanja. Grupa je teška, drugačiji je sistem takmičenja, ali to ne smije da nas uplaši i uspori - naglasio je Savić.

- Nećemo da kukamo, naše je da treniramo naporno, da budemo maksimalno koncentrisani, a normalno je da se nadamo, ponavljam, da Crna Gora bude u samom vrhu. Svako ko se bavi sportom očekuje medalju kao nagradu - podvukao je Savić.

Jedan od jačih aduta „ajkula“ su centri, gdje najveću odgovornost ima Miroslav Perković.

- Jedva čekam šampionat u Beogradu. Igraće se u Areni, pred 20 hiljada gledalaca - za vaterpolo turnir to zvuči nevjerovatno. Imam izuzetno veliki motiv, vjerujem da ću biti spreman i odigrati svoje najbolje prvenstvo - rekao je Perković.

I druge „ajkule“ su gladne uspjeha i

dokazivanja.

Tome svjedoče riječi Filipa Gardaševića, standardnog reprezentativca od dolaska Dejana Savića za selektora.

- Imamo veliki potencijal, dobro plivamo, agresivni smo i zadovoljan sam kako sve funkcioniše uoči Evropskog prvenstva - kazao je Gardašević.

Evropska federacija za vodene sportove promijenila je sistem vaterpolo šampionata. Ima to i prednosti i mana, kako na sve gleda naš selektor?

- Spajaju se grupe i nema četvrtfinala, pa je mnogo teži put - ocijenio je Savić.

- Ako se uzme u obzir novi sistem takmičenja, reprezentacije Grčke, Hrvatske i Italije imaju praktično jednu utakmicu do polufinala, dok u drugoj grupi glavne runde svako svakog može da

pobijedi - dodao je legendarni vaterpolista.

Krug favorita na vaterpolo takmičenjima uglavnom se ne mijenja mnogo.

- Favoriti za medalje su prve četiri ekipe sa Svjetskog prvenstva u Singapuru - Španija, Mađarska, Grčka i Srbija, kao i naravno Hrvatska - naglasio je Dejan Savić.

Crna Gora na šampionatima Evrope

MALAGA 2008:	1. mjesto
ZAGREB 2010:	5. mjesto
AJNDHOVEN 2012:	2. mjesto
BUDIMPEŠTA 2014:	4. mjesto
BEOGRAD 2016:	2. mjesto
BARCELONA 2018:	6. mjesto
BUDIMPEŠTA 2020:	3. mjesto
SPLIT 2022:	7. mjesto
DUBROVNIK/ZAGREB 2024:	6. mjesto

Raspored „ajkula“

10. JANUAR
18.00 – Malta – Crna Gora
12. JANUAR
15.15 – Mađarska – Crna Gora
14. JANUAR
18.00 – Francuska – Crna Gora

GRUPE EP

GRUPA A: Malta, Francuska, Crna Gora, Mađarska.
GRUPA B: Slovenija, Grčka, Hrvatska, Gruzija.
GRUPA C: Holandija, Izrael, Srbija, Španija.
GRUPA D: Turska, Rumunija, Italija, Slovačka.

Vjeruje i da će njegov tim imati manje oscilacija nego na prethodnim šampionatima.

- Tu se prije svega radi o psihološkom momentu, za koji smatram da može da se riješi ozbiljnom individualnom i kolektivnom pričom. Igrači treba da shvate da određene stvari neće doći same, već da i oni moraju da se posvete tome i ulože u to - kazao je Savić.

„Ajkule“ će prvenstvo otvoriti utakmicom s Maltom, drugi rival biće Mađarska, a preliminarnu rundu zatvorice duelom sa Francuskom.

- Možda će nam Malta biti malo lakši rival, ali sve reprezentacije se moraju shvatiti ozbiljno. Treba ići korak po korak, da vidimo u početku gdje smo i što možemo da popravimo. Drugačiji je

i sistem takmičenja, po meni mnogo teži nego do sada.

Ipak, do sada smo imali prokletstvo četvrtfinala, a više nema te eliminacione runde i nadam se da ćemo doći do polufinala i medalje - naveo je Miroslav Perković.

Snaga Crne Gore je u zajedništvu, dodao je sjajni centar.

- Atmosfera u ekipi je odlična. To nikada nije bio problem. Nema ni velike razlike u godinama između iskusnijih i mlađih igrača, kao porodica smo. Timski duh je možda najbolji dio koji krase našu reprezentaciju. Ulažemo veliki trud, a jedini moj i vjerujem cilj cijele ekipe je osvajanje odličja. Dajemo i daćemo sve od sebe i nadamo se da

će u jednom momentu doći ta medalja, možda već u Beogradu. Podržavamo jedan drugog, dobra smo grupa i mislim da to može da nas odvede daleko - zaključio je Perković.

ZOI Milano-Kortina

Šifrin, Von, zvijezde NHL-a i porodica Prevc u fokusu

Do početka 25. Zimskih olimpijskih igara, čiji će domaćini biti Milano i Kortina d'Ampeco, već se broji „sitno“, a ljubitelji zimskih sportova sa nestrpljenjem čekaju uzbuđujuće obračune na borilištima. U fokusu je, naravno, uvijek alpsko skijanje, ali posebna pažnja ovog puta biće posvećena i hokeju, jer će se nakon pauze od 12 godina na ledu pojaviti najveće zvijezde današnjice iz NHL-a.

AMERIČKI TANDEM - ŠIFRIN I VON

Najveće zvijezde u alpskom skijanju biće dvije žive legende iz Sjedinjenih Američkih Država - Mikaela Šifrin i Lindzi Von. Šifrin je najbolja skijašica svih vremena, jer je jedina i u muškoj i u ženskoj konkurenciji upisala trocifren broj pobjeda u Svjetskom kupu (105), a treća na listi je Von sa 83. Između njih je samo slavni Šveđanin Ingemar Stenmark sa 86.

Iako dominira već duže od deceniju u tehničkim disciplinama, 30-godišnja Šifrin još nema dovoljno olimpijskih medalja. Djevojka iz Vejla je osvojila zlato u slalomu u Sočiju 2014. i u veleslalomu u Pjongčangu 2018, a sada će željeti da se iskupi za kikseve u Pekingu 2022. Tada se prijavila u šest disciplina, a nije uzela nijednu medalju. U slalomu i veleslalomu je bila favoritkinja, ali je u obje discipline ispala na petoj kapiji u prvoj trci, a ostala je bez odličja i u superdžiju, spustu i kombinaciji. Posljednjeg dana je nastupila u timskom takmičenju i završila četvrta. Ove sezone je pobijedila na sve četiri slalomске trke i liderka je Svjetskog kupa, a u ve-

leslalomu će pokušati da prekinu dominaciju aktuelne svjetske šampionke i vodeće u poretku GS i superdžija, Novozelandske Alis Robinson. Von je posebna priča. Ikona bijelih staza je završila karijeru u februaru 2019. jer više nije mogla da trpi bolove, ali se vratila poslije pet godina i devet mjeseci sa vještačkim koljenom. Trebalo joj je vremena da nađe formu, ali je na kraju sezone, 23. marta 2025, osvojila 2. mjesto na završnom superveleslalomu sezone u San Veliju. To joj je bio prvi podijum nakon sedam godina, a ove sezone je pomjerila granice - u Sen Moricu je trijumfovala u spustu sa 41 godinom i 55 dana i postavila rekord, jer je do sada najstariji pobjednik sa 37 godina i 192 dana. Još dva puta je ove sezone završila na podijumu u najbržoj disciplini i vodeća je u poretku Svjetskog kupa. Ako bi osvojila zlato, postala bi najstarija olimpijska šampionka u historiji ZOI, jer je Kralj biatlona - Ole-Einar

Bjerdalen - u Sočiju uzeo najsjajnije odličje u sprintu na 10 kilometara sa 40 godina i 12 dana. Najveće prepreke na tom putu biće joj Sofija Gođa, Kornelija Hiter i Ema Ajher.

ODERMATOVO DOBA

U muškoj konkurenciji nema dilema ko je broj 1. Marko Odermat je osvojio četiri posljednja Velika kristalna globusa i bilo bi čudo da ne uzme i peti, jer vodi sa 805 bodova, sa više nego dvostrukom razlikom u odnosu na prvog pratioca Marka Švarca. Vodeći je u superdžiju i spustu, a drugoplasirani u svojoj najjačoj disciplini - veleslalomu. Zvijezda Igara će biti i Lukas Pinjeiro Broten. Momak rođen u Oslu je od 2016. do 2023. u Svjetskom kupu nastupao pod zastavom Norveške, ali od 2024. takmiči se za Brazil, zemlju iz koje mu je majka. Istoriju je ispisao 16. novembra u slalomu u finskom Leviju, kada je postao prvi Brazilac koji je upisao pobjedu u Svjetskom

Može li Norveška da ponovi dominaciju u kros-kantriju i biatlonu?

Norveška je bila najuspješnija nacija na prethodnim ZOI u Pekingu sa 16 zlatnih, osam srebrnih i 13 srebrnih medalja. Od tih 37 odličja, 14 je osvojila u biatlonu, a osam u kros-kantriju. Sada nema zvijezda prošlih ZOI u biatlonu, Johanesa Tingnes-Bea i Marte Olsbu-Rejseland, koji su se penzirisali, ali će Skandinavci najveće nade

polagati u sjajnu mušku kros-kantri reprezentaciju, koju predvodi fenomenalni Johannes Hesflot-Klaebo. Petostruki olimpijski šampion vodi u Svjetskom kupu ispred zemljaka Haralda Estberg-Amundsen, Martina Levstrem-Njengeta i Matijasa Stenshagen. Peti je Šveđanin Edvin Anger, a zatim slijede još dvojica Norvežana - Erik

Valnes i Andreas Fjornden-Re. U biatlonu Norveška više nije tako dominantna kao u vremenima Bjerdalena, Tingnes-Bea i Emila Hegle-Svendsena, ali opet ima najboljeg u Svjetskom kupu - Johan-Olava Botna. U ženskoj konkurenciji je Maren Kirkeide najveća prijetnja Francuskinji Lu Žanmono.

WWW.FACEBOOK.COM/FISALPINE

FIS/ACTION PRESS/JULIA PIATKOWSKA

kupu (njemu je to bila šesta). Ako bi osvojio medalju, pa još zlatnu, postao bi idol najbrojnije nacije Južne Amerike, kojoj je na ZOI najbolji rezultat 9. mjesto snouborderke Izabel Klark Ribeiro u Torinu 2006.

BRAČNI PAR KOJI PLEŠE NA LEDU I MUKE LEDECKE

Osim Šifrin, Von i hokejaša, Amerikanci velike nade polažu u Madison Čok i Evan Bejtsa. Bračni par dominira savršeno koristi odsustvo ruskih umjetničkih klizača, pa je u posljednjih nekoliko godina osvojio sve što se može osvojiti - olimpijsko zlato u Pekingu i tri vezane titule na svjetskim šampionatima. U snoubordu će najveće zvijezde biti Amerikanka Kloi Kim (sloupstajl) i Ester Ledecka. Češka superzvijezda je ispisala istoriju 2018. u Pjongčangu, ka-

da je postala jedina žena koja je osvojila zlatne olimpijske medalje u dva sporta - u superdžiju u alpskom skijanju i paralelnom veleslalomu u snoubordu. Sada je bila prinuđena da preskoči spust, kako bi jurila treće uzastopno zlato u paralelnom veleslalomu. Naime, najbrža skijaška disciplina je 8. februara u 11 časova u Kortini, a dva sata kasnije počinje takmičenje u snoubordu u Livinju. Između ta dva centra je četiri sata vožnje, što čini nastup na obje trke nemogućim. - Plakala sam nekoliko puta zbog toga, ali uradili smo sve što smo mogli. Razumijem da nije lako uskladiti program, ali sam vjerovala da to može da se uradi. Jedina sam sportistkinja koja se kvalifikovala za takmičenje u dva sporta treći put zaredom, zato sam se i nadala da će to uzeti u obzir - rekla je Ledecka,

koja je prijavljena i za skijaški superdžij 12. februara.

OBRAČUN U VAZDUHU I ŠANSA

Stariji ljubitelji zimskih čarolija pamte slalomsku trku na Bjelašnici 1984. godine, kada su braća iz SAD, Fil i Stiv Mer, osvojili zlato i srebro na ZOI u Sarajevu. U Vankuveru 2010. su medalje uzele njemačke skijašice Marija Hefl-Riš i njena sestra Suzane Riš, a u Pjongčangu 2018. finski kros-kantri skijaši Ivo i Kertu Niskanen. Jedina braća koja su na istim ZOI uzela zlato su Peter i Domen Prevc, ali u timskom nastupu u Južnoj Koreji prije skoro osam godina. Sada Domen ima šansu da ispiše nove stranice istorije - da on i sestra Nika postanu prvi članovi iste porodice koji su na istim Igrama u zimskim sportovima

postali šampioni u individualnim disciplinama. Najmlađi od trojice braće iz slavne slovenačke porodice je sjajan ove sezone i vodi u Svjetskom kupu. Nika je, s druge strane, dvostruka uzastopna osvajačica Kristalnog globusa i nedavno je upisala pobjedu istog dana kada i brat. Najveća prijetnja za ambicije u komšiluku stiže im sa Dalekog istoka, jer će im najveći rivali biti Japanci - Rjoju Kobajaši i Nozomi Marujama. Kobajaši je u Engelbergu 21. decembra prekinuo seriju od pet uzastopnih Domenovih pobjeda, dok je Marujama ispred Nike u Svjetskom kupu. Naravno, ne bi trebalo zaboraviti ni ove sezone odličnog Slovenca Anža Lanišeka, iskusnog Austrijanca Štefana Krafta, još jednog „samuraja“ Rena Nikaida...

Organizacioni komitet OI u Los Angelesu objavio raspored

Super subota sa 26 finala u 23 sporta

Organizacioni komitet Olimpijskih igara u Los Angelesu je 12. novembra predstavio raspored olimpijskih takmičenja po disciplinama, precizirajući kada će se održati svako nadmetanje za medalju tokom Igara 2028. godine, uz detalje za sve potvrđene sportove i borilišta.

- Kako se registracija za kupovinu olimpijskih ulaznica otvara u januaru 2026. godine, sada je pravi trenutak da počnete da planirate koje događaje želite da pratite, koji sportovi dolaze u vaše komšiluke i koje istorijske trenutke ne želite da propustite, rekao je izvršni direktor LA28 Rejnold Huver. - Sportisti i navijači iz cijelog svijeta sada imaju sve što im je potrebno da isplaniraju nezaboravno olimpijsko iskustvo. Olimpijske igre LA28 biće najveće do sada, sa 51 sportom na 49 takmičarskih borilišta u 18 zona dužinom šireg područja Los Angelesa i Oklahome Sitija. Svečano otvaranje Olimpijskih igara na kultnom „Los Angeles Memorijal Koloseumu” i „2028 stadionu” počće 14. jula 2028. godine u 17 sati po lokalnom, odnosno dva sata nakon ponoći po

srednjeevropskom vremenu. Ceremonija zatvaranja biće održana 30. jula, a početak je sat kasnije.

PRVE I POSLJEDNJE OLIMPIJSKE MEDALJE LA28

Nakon više od dvije decenije, još od Sidneja 2000, prvo takmičenje na kojem će se dijeliti medalje biće triatlon. Prvi olimpijski šampioni LA28 biće proglašeni u ženskom triatlonu, koji će se održati u zoni Venis Biča prvog dana Igara, tj. 15. jula. Svijet će imati priliku da svjedoči uzbuđljivom prikazu izdržljivosti, strategije i odlučnosti, uz prepoznatljivu obalu grada domaćina - Los Angelesa. Posljednji olimpijski šampioni LA28 biće proglašeni u plivanju, neposredno prije ceremonije zatvaranja Olimpijskih igara. Iako će Igre početi jednim od najuzbudljivijih startova u istoriji - uz finala na 100 metara u atletici za žene (1. dan) i muškarce (2. dan) - LA28 će ostati vjeran olimpijskoj tradi-

ciji, pa će atletski maraton biti održan tokom posljednjeg vikenda Igara, pretposljednog i posljednjeg dana.

SNAŽNA PLATFORMA ZA SPORTISTKINJE

Olimpijske igre LA28 okupiće rekordan broj sportistkinja. Prvi put u istoriji, svi ekipni sportovi imajuće jednak ili veći broj ženskih timova u odnosu na muške, dok će 50,5 odsto ukupne kvote sportista u 51 sportu biti namijenjeno ženama. Samo prvi dan donijeće najveći broj ženskih finala ikada održanih u jednom danu - počev od ženskog triatlona, pa preko finala na 100 metara i u bacanju kugle u atletici, do kategorije do 48 kg u džudou, pojedinačne ženske florete (epee) u mačevanju, kajaka jednosjeda u slalomu na divljim vodama, ragbija sedam i vazdušne puške na 10 metara. Sve to dodatno naglašava značaj i dostignuća sportistkinja na Olimpijskim igrama u Los Angelesu.

SUPERSUBOTA

Najdinamičniji dan Igara biće petnaesti, donoseći izuzetnu kulminaciju sportskih dostignuća i uzbuđenja za sportiste i navijače.

Kao jedan od najupečatljivijih završnih vikenda u istoriji olimpijskih medalja, „Super subota” donijeće 26 finalnih sesija u 23 sporta. To uključuje 15 mečeva za zlatne i bronzane medalje u ekipnim sportovima, kao i finala u 15 pojedinačnih sportova. Olimpijski šampioni biće proglašeni u umjetničkom plivanju, atletici (maraton), košarci, odbojci na pijesku, BMX fristajlu, boksu, kajaku i kanuu na mirnim vodama, kriketu, biciklizmu na pisti, konjičkom sportu, fudbalu, golfu, hokeju, lakrosu, ritmičkoj gimnastici, softbolu, sportskom penjanju, plivanju, stonom tenisu, tekvondou, odbojci, rvanju i dizanju tegova.

POVRATNICII DEBITANTINALA28

Bejzbol i softbol vraćaju se na Olimpijske igre

2028. godine, nakon posljednjeg nastupa u Tokiju 2020, sa finalnim utakmicama za zlato petog, odnosno 15. dana. Turnir u bejzbolu počće dan prije ceremonije otvaranja, uz novi takmičarski raspored koji će omogućiti učešće igrača iz MLB lige. Kriket se vraća u olimpijski program prvi put nakon više od vijeka, sa finalom ženskog turnira šestog, a muškog 15. dan. Lakros, koji je posljednji put bio dio Olimpijskih igara u Londonu 1908, a kasnije i kao demonstracioni sport u Amsterdamu 1928, Los Angelesu 1932. i Londonu 1948, vraća se u olimpijsku porodicu, sa titulama za ženske i muške ekipe dodijeljenim pretposljednog dana.

Pored povratničkih sportova, LA28 će na prvog takmičarskog dana predstaviti i olimpijske debije fleg fudbala i skvoša. Prvi olimpijski šampioni u fleg fudbalu u muškoj i ženskoj konkurenciji biće proglašeni 21. i 22. jula, dok će

prvaci u skvošu biti poznati na 23. (žene) i 24. (muškarci). Takođe, šest novih mješovitih ekipnih disciplina debitovaće na Olimpijskim igrama 2028. godine, unoseći novu dinamiku u više takmičenja. Šampioni će biti proglašeni u disciplini složenog luka u strelčarstvu, mješovitoj štafeti 4x100 m u atletici, mješovitom ekipnom takmičenju u sportskoj gimnastici, mješovitom dublu u veslanju - obalni sprint, mješovitom ekipnom takmičenju u golfu i mješovitom ekipnom takmičenju u stonom tenisu. Ovi noviteti potvrđuju posvećenost LA28 inovacijama i donose gledaocima jedinstveno i uzbuđljivo olimpijsko iskustvo, dok se Igre po treći put u istoriji vraćaju u Los Angeles.

KREĆE REGISTRACIJA ZA ULAZNICE

Registracija za ulaznice za Olimpijske igre LA28 počće u januaru 2026. godine na sajtu LA28.org. Ulaznicama će upravljati zvanični distributeri LA28 - AXS i EVENTIM, dok

će ugostiteljske ponude i pakete obezbjeđivati kompanija On Location, zvanični i ekskluzivni partner za ugostiteljstvo Olimpijskih i Paraolimpijskih igara. U znak priznanja dugogodišnjeg partnerstva sa Olimpijskim i Paraolimpijskim igrama, Visa je zvanični način plaćanja. Za najnovije informacije, uključujući detalje o januarskoj registraciji, navijači se mogu prijaviti za LA28 bilten.

Detalji o fudbalskom turniru, koji će se igrati na stadionima širom zemlje, uključujući nekoliko završnih utakmica na stadionu „Rouz boul”, biće saponšteni naknadno. Raspored takmičenja Paraolimpijskih igara LA28 po danima, sesijama i disciplinama takođe će biti objavljen u kasnijem terminu. Svi događaji i sesije u olimpijskom takmičarskom rasporedu podložni su promjenama do početka takmičenja i do završetka Olimpijskih igara LA28. Ažurirani rasporedi biće dostupni na LA28.org. Vaterpolisti počinju dva dana prije svečanog otvaranja. Od

obnavljanja nezavisnosti vaterpolisti Crne Gore su svih pet puta bili učesnici olimpijskih turnira, a pokušaću da se domognu i šestog učešća. Sada ih čeka drugačiji tajming nego do sada - „ajkule” su do sada uglavnom ostajale do posljednje sedmice Igara, ali se to za Los Angeles mijenja.

Ukoliko se tim sadašnjeg selektora Dejana Savića domogne Grada anđela, prvu utakmicu bi igrao 12. jula, dva dana prije svečanog otvaranja, a posljednje utakmice planirane su za 22. jul, osam dana prije zatvaranja OI.

Razlog takvog skraćivanja je promjena formata takmičenja, jer će se selekcije biti podijeljene u tri grupe sa po četiri učesnika, a u četvrtfinale prolaze po dvije, uz dvije najbolje trećeplasirane. Četvrtfinala su zakazana za 19. jul, polufinala za 21. a finale i meč za 3. mjesto već dan kasnije.

I rukometašice, koje su do sada tri puta nastupile na OI, morale bi da igraju prije ceremonije otvaranja, ali dan, tj. 13. jula. Predviđeno je da se grupna faza završi 22. jula, da se 24. igraju četvrtfinala, 26. polufinala, a 28. mečevi za zlato i bronzu.

Raspored je dobar i za crnogorske navijače, jer bi mečevi „ajkula” i „lavica” mogli da se preklape samo 22. jula. Vjerovatno ne bi bilo dilema šta prije da se gleda, jer bi to značilo da se vaterpolisti bore za prvu olimpijsku medalju.

Olimpijski heroj - **FILIP BOJT**

Kenijski Bambi

Na trećem vinilnom izdanju Prljavog kazališta „Heroj ulice“, objavljenom krajem 1981. godine, naslovna balada strpljivo čeka na red: posljednju brazdu B strane.

Početak pjesme gotovo je filmski. Kada utihne kratki zvižduk, razvija se sjetni dijalog gitare i klavira, podržan diskretnom ritam sekcijom, čiju konstrukciju nosi prigušena, a čvrsta bas-linija. Ton je vlažan, gust i zadimljen, poput večernje šetnje zagrebačkom Ilicom u kasnu jesen.

Muzička arhitektonika duguje Brusu Springstinu, baš kao i melanholična atmosfera.

Doživljaj je, međutim, ličan.

„Uvijek sam sanjao da sam heroj, ne kao Džejms Bond, prokleti tajni agent“, započinje svoju ispovijest Jasenko Houra, nesigurnim, ali sugestivnim glasom, pa nastavlja:

„Želio sam biti heroj ulice, Bar jedan dan, djevojko, bar jedan sat.“

Filip Bojt, izvjesno je, nikada nije čuo Prljavce. Možete se kladiti da nikada nije ni kročio u Hrvatsku.

Ali, baš poput protagoniste Hourine pjesme, i on je shvatio da herojstvo nije u pobjedi, niti u ostvarenju holivudskih scenarija, već u odvažnosti da se iskoči iz svoje zadane uloge, stane na crtu i izdrži do kraja. Njegov osobeni iskorak nije bio trijumf nad drugima, već savladivanje geografije kao usuda.

Filip Bojt je prvi kenijski zimski olimpijac u historiji. Ni više, ni manje.

DJEDAMRAZ

Sudbinski, zimsko je dijete: rođen je 12. decembra 1971. godine u Eldoretu, gradu u Velikoj rasjednoj dolini. Taj kraj poznat je kao „dom šampiona“, iz kojeg potiče pozamašan broj elitnih svjetskih trkača na

srednjim i dugim prugama. Nije napunio ni 9 mjeseci kada je u dom njegove farmerske porodice unesena olimpijska medalja. Stric Majk Bojt osvojio je bronzu u trci na 800 metara na Igrama u Minhenu 1972.

Odrastajući u takvom okruženju, na tlu koje je radalo atletske nadljudje, i Filipu je bilo predodređeno da pokuša da se trčanjem probija kroz život.

Atletici se ozbiljnije posvetio u srednjoj školi, fokusirajući se na discipline 800 i 1500 metara. Imao je talenta, ali nedovoljno da bi se izdvojio u sredini sa toliko asova, u kojoj je trčanje stil života.

Po svoj prilici, za njega se izvan uskog kruga ne bi nikada ni čulo, da se nije, kao „deus ex machina“, pojavio Djeda Mraz – u liku globalne korporativne imperije Najki (Nike).

PROJEKAT: KENIJA NASNIJEGU

Prepoznatljiv, između ostalog, po visprenom medijskom nastupu, planetarni sportski brend početkom 1996. godine odlučio se za nešto novo: takmičarski eksperiment.

Najki je još od 1991. sponzorirao kenijske trkače. Istovremeno, finansijski je podržavao i finske atletičare i obezbjeđivao sredstva za njihove pripreme u Keniji.

U marketinškom timu Najkija nekome je kliknulo da ta dva svijeta poveže, ali u obrnutom smjeru. Sve pod geslom – sport ne poznaje granice.

Američka kompanija izdvojila je zavidan budžet i započela projekat stvaranja prvog kenijskog zimskog olimpijca.

Do tada, Afrika se stidljivo pojavljivala na Zimskim igrama, počev od 1964, kada su led probili južnoafrički takmičari u umjetničkom klizanju. Svoje predstavnike na „bijeloj olim-

pijadi“ povremeno su imali i Maroko, Senegal, Egipat, Alžir. Ne i Kenija.

Najki je, kroz kontakt sa tamnošnjom atletskom federacijom, odabrao zimsku sportsku disciplinu – nordijsko trčanje – i dvojicu srednjeprugaša kao „pokusne kuniće“: Filipa Bojta i Henrija Bitoka.

„Zašto da ne“, vjerovatno je pomislio Bojt.

Treninge su započeli u februaru 1996, na „suvom“, vježbajući na ski rolerima pod kenijskim suncem. Nekoliko sedmica kasnije, zaputili su se ka Finskoj. Tamo ih je čekalo čudo neviđeno – snijeg. Kojeg su vidjeli prvi put u životu.

„Bilo je -17°C kada smo stigli u Helsink“, prisjeća se Bojt.

Obezbijeden im je trener.

Njihova prva iskustva na snijegu bila su komična za posmatrače, i traumatična za njih.

„Nisam mogao da se održim na skijama. Kada bih pokušao da stojim, prevrnuo bih se i pao.“ Kenijski Bambi.

„Proveo sam dosta vremena ležeći na snijegu i smrzavajući se. Sve me boljelo i sjećam se da sam pomišljao da zauvijek odustanem od skijanja“, priznaje Bojt, kome je tada bilo 25 godina.

Ali, nije se predao. Radoznalost, upornost i želja da se pojavi na Igrama gurati su ga naprijed. Za to vrijeme, projekat Najkija privukao je pažnju. Bilo je i negativnih komentara.

„Oni nisu sportisti koji preskaču prepreke kako bi ostvarili svoj olimpijski san“, pisao je Detroit njuz.

„Oni su marketinški pioni koje finansiraju bogataši željni publiciteta.“

To nije uznemirilo ni kenijski dvojac ni kompaniju.

U svijetu marketinga, uostalom, odavno važi pravilo da ne postoji loš publicitet.

Bojt i Bitok nastavili su da tre-

niraju, dok nisu naišli na raskrsnicu. Kenija, kao zemlja bez ikakve tradicije u zimskim sportovima, mogla je da računa na samo jednu „vajld kardu“, specijalnu pozivnicu za učešće na Zimskim igrama u japanskom Naganu 1998.

Izbor je pao na Bojta, koji je bilježio bolje rezultate. Prijavljen je za najkraću disciplinu nordijskog trčanja: 10 km klasičnim stilom.

NA VISOKIM POTPETICAMA

Ljepši dio Bojtovog učešća na Igrama u Naganu zbio se 7. februara 1998. Tokom svečano- sti otvaranja, ponosno je stupio na atletsku stazu Olimpijskog stadiona, noseći zastavu Kenije. Lokalna istorija tada je već bila ispisana.

Teži dio čekao ga je pet dana kasnije, na stazi Snow Harp („snježna harfa“). Konkurencija – da se smrznesh. Među 98 takmičara, na startu su se našli i višestruki olimpijski šampioni Bjorn Deli i Tomas Alsgard (Norveška), Kazahstanac Vladimir Smirnov, Italijan Marko Albarello...

Uslove je diktirala kiša.

Bojt se kretao polako, poput rekreativca: proklizavao je, posrtao...

„Nisam navikao na takve uslove. Skijajući uzbrdo, skije su nakupljale snijeg. Osjećao sam se kao na cipelama sa visokim potpeticama.“

Trka nije ponudila dramu. Očekivano, Bjorn Deli je stigao kao prvi, za 27 minuta i 24,5 sekunde, osam sekundi prije Austrijanca Markusa Gandlera, dok je do bronze doskijao Finac Mika Milila.

Dvanaest minuta nakon pobjednika, kao 91. stazu je savladao Makedonac Đoko Dineski. Bojt još nije bilo u kadru. Ostao je kao posljednji. Last man standing.

Program dodjele medalja se bližio. Kada je čuo da ima još nekoga na stazi, Deli je odlučio da sačeka.

„Bio sam zadivljen time što će u takvim uslovima završiti trku.

Želio sam da ga sačekam, da vidim tog hrabrog Afrikanca koji će proći kroz cilj“, kazao je Norvežanin.

Sa zaostatkom od blizu 20 minuta, Bojt je ušao u završnu ravninu. Pogurali su ga poklici „Naprijed, Kenija“.

Izvukao je dodatnu snagu i sprintao, sprintao...

Neposredno nakon prolaska ciljne crte, dočekao ga je Deli. Zadržao ga, pozdravio, zagrlio. „Rekao mi je da će me pobijediti četiri godine kasnije u Solt Lejk Sitiju, i bio sam prilično zatečen time“, kazao je kasnije Norvežanin.

„Bio je to duhovit komentar.“

Zadihan, iscrpljen, Bojt je pogledao na sat. Zatim su se na japanskom snijegu zabijelili njegovi zubi...

Kada se vratio kući, na aerodromu u Najrobiju priređen mu je doček.

„Uporno sam im pričao da sam stigao posljednji. Međutim, oni su bili ponosni na mene i rekli da treba da kažem da sam šampion, jer tamo nije bilo drugih Kenijaca – pobijedio sam za njih.“

PIONIR

Najki je obavio ono što je naučio i podigao sidro.

Bojt je ostao prepušten sebi.

Sa skromnim finansijama na raspolaganju, još je imao šta da kaže na snijegu. Učestvovao je na Igrama u Solt Lejk Sitiju 2002. godine – nije pobijedio Delija, ali je bio brži od trojice takmičara – i u Torinu 2006, kada je nadmašio petoricu.

Postao je inspiracija za afričke zimske olimpijce.

„Prilazili su mi i govorili da su odlučili da se oprobaju u zimskim sportovima jer su se ugledali na mene. Rekli su mi da sam pionir. Zbog mene su pomislili da ako Kenija to može, mogu i oni.“

Od ski trčanja oprostio se u martu 2011, takmičeći se na Svjetskom prvenstvu u Oslu. Kenija nije imala predstavnika na ZOI 2010. i 2014.

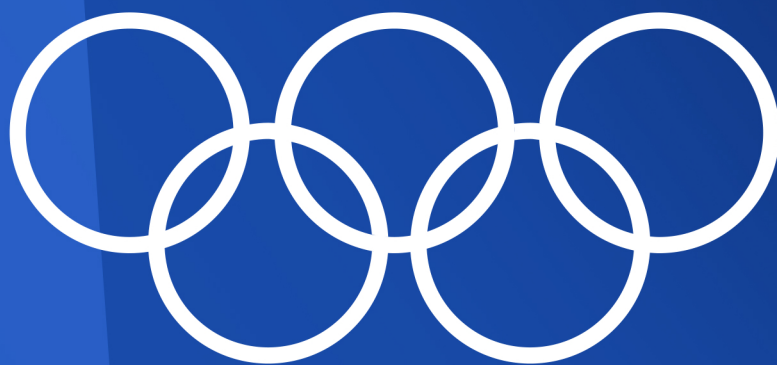
U Pjongčangu 2018. vratila se na zimsku sportsku scenu, kada je predstavljala alpska skijašica Sabrina Simader u vele-slalomu i superveleslalomu.

U njenom trenerskom štabu, bio je i – Bojt.

„Za mene, ovo je ostvarenje sna“, kazao je uoči njenog nastupa.

„Kao pionir skijanja u Keniji, drago mi je da se moje naslijeđe produžava.“

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE